

Formanden har ordet

Af Klaus F. Svensson

Jeg blev oprigtigt glad, da børne- og undervisningsminister Mattias Tesfaye meldte ud, at han ønsker at genskabe skolebibliotekets navn. Det er ikke bare symbolsk – det er et skridt i retning af at genopdage og genopfinde skolebiblioteket som hjertet i skolens læsekultur og dannelsesarbejde.

Jeg har i flere år kæmpet for navneskiftet – og tirsdag efter ministerens udmelding greb jeg blyanten og stregede ordet ”læringscenter” over på døren til den skoles bibliotek, hvor jeg arbejder. Det føltes som et lille, men vigtigt signal: Nu kalder vi tingene ved deres rette navn igen.

Det handler ikke bare om nostalgi. Ord former vores virkelighed. Når vi siger skolebibliotek, vækker det billeder af bøger, børn, læselyst og fællesskab om litteraturen. Det er noget andet end et pædagogisk læringscenter, som for mange har fremstået abstrakt og uklart.

Vi skal turde genvinde det nære og konkrete i skolens sproglige landskab – og i skolens fysiske rum.

Brug for handling – ikke kun symboler

Vi ved, at skolebiblioteket kan gøre en forskel. Ikke kun som depot for bøger, men som dynamisk læringsmiljø med fagligt personale, der arbejder tæt sammen med lærere og pædagoger for at styrke læsning, fordybelse og kritisk tænkning hos eleverne. Derfor er det også så vigtigt, at vi ikke stopper ved navnet.

Hos Landsforeningen Skole & Bøger glæder vi os over signalet – men vi opfordrer samtidig til, at det følges op med handling. Det er oplagt at gribe lejligheden til at nytænke skolebibliotekets rolle og rammer – og ikke mindst sikre, at alle skoler har adgang til et bemandet, fagligt kvalificeret bibliotekstilbud.

Hvis ministeren mener det alvorligt, bør han benytte lejligheden til at skrive skolebibliotekets funktion og opgaver ind i folkeskoleloven – præcis som han selv foreslår. Vi mener, at det er nødvendigt for at sikre, at alle elever – uanset postnummer – får mulighed for at møde bøger, der åbner verdener og skaber læseglæde.

For det er ikke ens i dag. Mange steder er skolebiblioteket reduceret til en reol i et gangareal – uden fagpersonale, uden tid, uden vision. Det er ikke godt nok, og det er ikke fair overfor de børn, der har allermest brug for at møde litteraturen på en levende og inviterende måde.

Skal have status som andre fagområder

Vi ser, at der investeres massivt i faglokaler – og det er godt – men vi savner den samme prioritering, når det gælder læsning og adgang til litteratur.

Puljepenge hjælper – men de skaber ikke varige rammer. Ligesom vi har krav til timer i dansk og matematik, bør vi have klare forventninger til, hvordan skolerne understøtter elevernes læsning – både i og udenfor undervisningen – og her har skolebibliotekerne en central rolle.

For skolebiblioteket kan og skal være en aktiv medspiller i den bevægelse. Men det kræver politisk vilje og økonomisk prioritering. Navnet er vigtigt, men indholdet er afgørende.

Vi har længe arbejdet for og håbet på denne udmelding. Nu giver vores forenings hårde arbejde pote, men vi kan endnu ikke høste frugten. For nu begynder den svære dans – alle høringsparter skal til orde.

Endnu engang vil vi kæmpe for at komme tættere på det formål, foreningen er sat i verden for: Nemlig sikre børn og unge lige adgang til god litteratur og litteraturformidling i skolen.

Vi fortsætter arbejdet i det nye skoleår, og tilbage er der blot at ønske en god sommerferie.

